

recints de la Universitat i "Cosmo" o Planetari, on t'ensenyen tots els coets que han llençat a l'espai, mentre veus per una pantalla gran de televisió, les darreres transmissions de la seva "carretilla" passejant-se per la Lluna... Meravellós! Fabulós el "Metro", tot de marbre i ceràmica, semblant a un museu. Impressiona molt la visita al mausoleu de Lenin a la Plaça Roja. Sense ganes d'exagerar, aquí has de fer una cua d'un i dos quilòmetres, però val la pena contemplar de prop aquest famós personatge, embalsamat com si hagués mort llavors mateix. Valgui la paradoxa, el silenci que s'observa és sepulcral i poguérem notar una certa religiositat i veneració per part de molts russos envers Lenin. Al mig de la Plaça Roja, la primera "foto" obligada, és per la coneguda i famosa i bonica Catedral de Sant Basili.

Kremlin: Un recint triangular grandios que, a més dels edificis per tots coneguts per fotografies on s'hi reuneixen els governants, té també en el seu interior algunes esglésies "que no funcionen", però dignes de visitar. També dins el Kremlin, una de les coses que fa pensar més en la mala manera amb que el poble rus vivia en els temps dels Zars, és visitant el Museu d'Armes, de cavalleries i d'una infinitat d'articles i objectes d'art que pertanyien a ells. Són incomptables i d'una riquesa tan gran d'or, plata i sobretot de pedres precioses que fa que diguin amb raó que el seu valor és incalculable.

Al camp de futbol, més de 100.000 persones totes assegudes. Tots igual. Això, si tot fos així, seria molt bonic. Però Rússia, més que altres nacions, està plena de contrastos.

En pujar al primer avió rus —Copenhague-Moscú—, te n'adones tot seguit. Fins ara, tots els avions per mi coneguts —Ibèria, Air Italia, Pan-American—, tenen dues classes de departaments: Primera i turista. Sempre m'ha tocat anar de "turista". Abans d'arribar al país on et diuen que no hi ha classes, la sorpresa és en comprovar que aquí no n'hi ha una de sola... sinó tres: primera, segona i terceral

Un altre contrast i molt significatiu, és la diferència que hi ha en tots els aspectes, entre els magatzems on sols poden com-

Apunts d'un viatge

prar-hi els estrangers —sense cues—, i els que us deia abans, on hi compren els nadius. Als dels turistes, pots comprar-hi des d'un petit record, passant per sedes, vodka i caviar, fins abrics de visó. El que vulguis i... sense "vales". Bé, el que vulguis... mentre paguis en dòlars. Curiós, no? Com que sóc un xic rebec a creure aquestes coses i aquesta no l'acabava de comprendre, vàreig intentar per dues vegades de pagar en rublos, la moneda del país. No la volen. El canvi, també el tornen amb moneda forta estrangera.

En una nació digna d'admirar pels seus grans èxits de l'espai, no t'acabes pas de creure que a l'hotel nou de trinca, que té per nom Rússia i és a quatre passes de la mateixa Plaça Roja, de 3.600 habitacions dobles... no funcionin bé els ascensors! Cues per a agafar-lo i empentes per a ficar-t'hi! Tampoc no esperàvem veure cap capellà, però precisament al mateix hotel semblava que en sortien per tot arreu. "Popes" vestits molt elegants, sotana de la millor qualitat, bastons amb un puny gros ple de pedres precioses... Després ens assabentàrem que tenien aquells dies un Congrés per a proclamar el nou Patriarca de l'Església Ortodoxa. Tampoc no esperàvem veure tanta quantitat de soldats xinesos comunistes amb la insígnia de Mao a la solapa. Els teníem precisament al mateix pis de l'hotel. Tots, la mateixa cara i estatura. Ben vestits. Tots iguals. Semblen tots germans.

Menjar abundant, però no pas del nostre gust. Això passa també a la majoria d'altres nacions. Aconsellaria, si algú fa aquest viatge, que abans de sortir del restaurant, s'atipi bé de menjar i de beure. Sobretot de beure! Després, no trobes pas un bar per enlloc. Això sí que ens va venir de nou

el món d'avui

Un cas insòlit d'administració de justícia en una regió d'Espanya

Es dijous, i tots els dijous laborables, en tocar les dotze del migdia, es convoca el Tribunal més vell d'Europa però que té un caràcter tan modern que s'adapta perfectament a les exigències del segle XX.

Es el famós TRIBUNAL DE LES AIGÜES de València, que es reuneix al pòrtic nord de la Catedral: un tribunal del poble, on els pagesos de l'horta valenciana, des de fa més de mil anys s'han anat jutjant els uns als altres amb absoluta imparcialitat sense valer-se d'actes, notaris, allegats, arxius, sumaris i sense intervenció ni de reis ni de governadors.

Darrera una barana de ferro es col·loquen formant un semi-cercle uns sillons negres. A les dotze, vuit hortelans, vestint la tradicional bata negra dels pagesos valencians, s'asseuen amb solemnitat. «Comença la ses-

sió» declara el president, i l'agutzil dona una passa endavant agafant amb la mà el símbol de la seva autoritat que es un bastó amb un ganxo de bronze a la punta. Aleshores, un a un van pronunciant els noms dels vuit canals que distribueixen les aigües del Túria a l'horta: Fabara, Misiata, Rascaña, Robella... Quin és el pagès acusat d'utilitzar impròpiament l'aigua d'algun d'aquests canals? Dos homes es situen enfront dels jutges. Acuso a Fulano de Tal... comença el guarda d'un dels canals. El públic, curiós, s'apropa a la barana de ferro per a escoltar-ho millor (el soroll dels cotxes i camions no els ho deixava sentir) i els turistes disparen els seus aparells fotogràfics.

El riu Túria neix a les muntanyes i es presenta com un torrent mig sec. Però a

a tots els espanyols. Acostumats que a cada quatre portes trobes un bar! Amb una calor que feia! Per la T.V. el dia del partit, vàreu sentir que estàvem a Moscó a 27 i 29 graus! I anàvem més preparats per hivern que per a prendre el sol!

Un altre contrast. A l'hotel, les vaixelles, coberts, vasos, etc., sense arribar a ser ordinaris, de seguida files que són manifestament més humils, si els compares amb els dels altres hotels estrangers i espanyols. La sorpresa la tens quan et serveixen els gelats amb unes copes molt altes, grosses i boniques... de plata massissa!

Impressiona veure aquelles avingudes gairebé sense cotxes i amb tan poca de llum per les nits. No tenen problemes d'aparcament, no! Abunden els autocars i no precisament moderns.

La gent es veu vestida no diré pobrament, però sí molt iguals tots. La manca de qualitat en els vestits i poca elegància

es nota més encara en les noies i dones. S'observa també que deuen escassejar les perruqueries de dones. Veient en els seus magatzems, els articles que tenen per a comprar, vestits, mitges, sabates, etc., es pot afirmar que no tenen els mitjans suficients per a vestir bé com a altres llocs. Aquesta, inclús, manca de feminitat, ja s'observa a les azafates de l'avió, com també amb les cambreres de l'hotel. Tampoc no afirmaria aquí, si aquestes mateixes azafates parlen millor o pitjor els idiomes que les nostres... No ho sé.

Per acabar, es troben a faltar grups de quitxalla, grups de jovent i per què no, també de gent gran, fent bromes i rient pels carrers, com veiem en els nostres pobles i ciutats. A Rússia, no sé el per què, veus la gent trista. Tothom molt disciplinat. Tothom molt ordenat. Però també, tothom molt trist... — MARC HERMS.

través dels segles, el Túria ha estat ordenat. Les seves aigües han estat desviades per un complicat sistema de canyeries i ramals que a la vegada es dispersen, acabant en cents de milers de rierols que corren per estrets canals de ciment. Per tot arreu hi han comportes que s'obren i es tanquen per a deixar córrer l'aigua fins a les peces de terra seca. Sense el regar constant del riu Túria les deu mil hectàries d'horta sembrades de cebes, arròs, tomàquets, taronges, etc., moririen, però gràcies a aquesta aigua es poden cultivar de tres a quatre collites l'any. Però això solament es pot aconseguir si l'aigua es reparteix justament i honradament; si els quinze mil pagesos s'atenen a les lleis dictades per ells mateixos des de fa deu segles.

El guarda del canal de Campanar denuncia que Fulano de Tal, llevant-se abans de sortir el sol va forçar la comporta amb una destal i va regar la seva terra durant dues hores il·lícitament. L'única explicació que dona l'acusat, és que ell només tractava de recobrar l'aigua que, segons creia, havia de rebre la setmana passada. El Tribunal l'obliga a pagar una multa.

No hi han apel·lacions possibles a aquestes sentències; cap altre tribunal de tot Espanya no revisaria el cas. L'acusat no té altra solució que pagar la multa tot seguit, perquè si no ho fa, se li negarà l'aigua per la seva terra. Es possible que l'acusat rondini, però en el seu interior està orgullós del Tribunal i no el canviaria per res del món.

Si no plou, al riu hi baixa poca aigua i aleshores la temptació impera a la comarca. Homes que fins llavors eren honrats, deixen la comporta oberta uns moments més del degut. Altres es fabriquen una clau pròpia de la comporta principal. Altres s'avancen a l'agafar l'aigua abans del que els pertoca.

Són diversos els casos que es presenten al Tribunal. Un fabricant de gasoses va ser multat amb 9.000 pessetes per buidar al canal l'aigua amb la que havia rentat les ampolles. En una certa ocasió una fàbrica de sabó va contaminar l'aigua del canal amb els seus residus. L'advocat de la companyia va anar al pòrtic de la Catedral però no hi va entrar. Va menysprear el Tribunal, considerant-lo com una cosa de broma i d'interès exclusiu per als turistes i els historiadors. Però en el moment en que la seva companyia va ésser condemnada a pagar 39.000 pessetes d'indemnització va canviar de manera de pensar.

Com a curiositat constatem que al Tribunal només li interessen els fets i mai les seves implicacions morals. Per exemple: ha tingut la mateixa multa un pagès que va inundar els camps del seu veí per oblit, que un altre que els va inundar expressament després d'haver-se barallat amb el veí. Seguint la tradició el guarda no necessita testimonis per a provar la seva acusació. Tampoc no s'ha donat mai cap cas de soborn a un guarda.

(Acabarà el pròxim número)
Per la transcripció: R C. F.

Dia 29 agost 1971

INAUGURACIO DEL NOU CAMP

Actuacions previstes:

- Les famoses MAJORETTES de Barcelona.
- La gran Orquestra Cobla «LA PRINCIPAL DE BAGES».
- Jocs per a la quitxalla amb regals de juguets i caramels.
- Gran partit de FUTBOL entre C. F. AVINYÓ, reforçat per jugadors de 1.ª i 2.ª categoria, contra el CLUB ESPORTIU SANT ANDREU, amb el nou fitxatge BRANKO KUBALA.

AYUNTAMIENTO. - Estadística

La población de Avinyó en 31 de diciembre de 1970, según el Censo de Población aprobado por la Delegación Provincial de Estadística y publicado por orden del Gobierno Civil en el Boletín Oficial de la Provincia, es la siguiente:

Población de Derecho: Varones, 837; Mujeres, 892.

Población de Hecho: Varones, 827; Mujeres, 893.

Total población de hecho: 1.720 habitantes.

Total población de derecho: 1.729 habitantes.

Por el Ilmo. Sr. Delegado de Hacienda, ha sido aprobado el Presupuesto Ordinario para 1971 por un importe tanto en ingresos como en gastos de 3.082.760 pesetas.

POLITICA LOCAL

Por designación superior, ha sido nombrado Jefe Local del Movimiento el señor alcalde don José María Serra Altimiras, para quien va nuestra felicitación y buenos deseos.

También ha sido elegido por mayoría absoluta de todos los miembros de la Junta, Presidente de la Hermandad de Labradores y Ganaderos el conocido agricultor don Ginés Oliva Noguera. Sincera enhorabuena.

JUZGADO DE PAZ. - Registro Civil

JUNIO. — Nacimientos: María Luisa Junyent y Pont; Francisco Javier Simón y Medina; José Morral y Parés; Juan Crespi y Alsina; Ana Vall y Herms y Damián Castañé y Codina, de AVINYÓ.

JULIO. — Nacimientos: María del Carmen Arnaus y Alsina, de Santa Eugenia de Relat; David Morral y Rafart, Valentín Iglesias y Bedrina y Diego Piedra y Cintas, de AVINYÓ.

DEFUNCIONES: Juan Crespi y Alsina, de Avinyó.

EL MESTRE SR. RABASSA ha deixat el poble per continuar exercint el Magisteri a la seva població nadiua.

Li agraïm la dedicació demostrada durant els anys que ha passat al poble com a mestre dels petits.

MOLT BE per l'Abrigall, que segueix endavant amb l'idea inicial d'agrupar els in-

fants amb sortides, treballs, jocs, etc. L'última sortida fou una acampada de dos dies a la font de Cererols; el propòsit era de dormir en tendes però la pluja s'hi va posar pel mig i s'hagueren d'aixoplugar a Cornet.

UN AVINYONENC A U.S.A. Es en Pere Soler que fa el servei militar a Marina i que actualment compleix una missió poc freqüent, ni més ni menys que anar a buscar un submarí a Nordamèrica per a portar-lo cap a Espanya. Creiem que serà una experiència interessant i que valdrà la pena que quan torni a Avinyó ens en faci «cinc cèntims» per al periòdic.

EL COLLEGI de les Germanes va organitzar un festival de fi de curs, al local de l'A.P.F. i a les aules del mateix col·legi hi va haver, durant els dies 27, 28 i 29 de juny, una exposició de labors i treballs manuals com a mostra de les activitats realitzades durant el curs.

UNA EXCAVADORA GEGANT ha remogut terra en el solar del que ara ja és el NOU CAMP DE FUTBOL d'Avinyó. La data d'inauguració està prevista per al dia 29 d'agost.

DESPRES de la primavera-tardor que hem tingut aquest any, ens ha sorprès la calor de l'estiu gairebé de cop i volta. El dia 20 de juny va inaugurar-se la temporada de la piscina, amb molts banyistes. El dia primer de juliol varen començar els cursos de natació que aquest any els dirigeix el senyor Simó, de Manresa, que ja havia estat entrenador alguna altra temporada, labor que, per cert, va realitzar amb molta eficàcia.

NOTICIES BREUS

L'INDALECI SERRAT ha quedat quart classificat en el campionat comarcal d'escacs, organitzat a Manresa.

Com cada any es va celebrar la festa dels **AVIS (13 de juny)**. La ballada de sardanes a la plaça, va estar molt animada.

S'han vacunat de la «polio» els nois i noies de 13 i 14 anys; aquesta mida ha estat presa en donar-se algun cas —fora del poble— d'aquesta malaltia.

Alguns industrials avinyonencs s'han traslladat a París, amb motiu de la Fira Tèxtil (I.T.M.A.) que cada quatre anys s'organitza en una capital diferent.

El personal de les indústries del poble, ha escollit els seus respectius enllaços sindicals.

S'ha celebrat una reunió convocant a tots els interessats en la projectada cooperativa per a la construcció de nous pisos.

HERMES *Baby*

Unica amb 10 anys de garantia

CALCULADORES PONS

Puigterrà de Dalt, 10 MANRESA

Col·laborador a AVINYÓ

E. ARGEMI

Assistència Sanitària Colegial, S. A.

li ofereix l'oportunitat de
lliure elecció de metge

REPRESENTANT a AVINYÓ:

Lluís Codina - Arrabal, 33

DELEGACIÓ a MANRESA:

Plaça Màrtirs, 9

Pel setembre

el diari de la FESTA MAJOR Compreu-lo!

LLIBRES,
DISCS i
MES COSES

símbol

DE S. A. ITERARI A I D'ART

Passeig de Pere III, 7

Telèfon 872 38 91

MANRESA

La botiga de
casa nostra

PIENSOS

Bages

S.A.

SAN FRUCTUOSO DE BAGES - MANRESA

Una empresa al servei
de la
Ramaderia de la comarca

**“Malgrat les molèsties de les obres
s’ho val comprar a can JORBA
- diu la gent -,
hi ha molt de tot
i tot a molt bon preu”**

Les molèsties d’ara, però,
són passatgeres,
després seran comoditats,
i l’assortiment, la qualitat
i la bondat dels preus
esdevindran, encara,
més notables

Jorba
MANRESA

els vostres Magatzems